

Alsace

Alsace var en fransk region indtil 1. januar 2016, hvor den blev slået sammen med [Lorraine](#) og [Champagne-Ardenne](#), for at danne den nye region [Grand Est](#).

Den ligger ved Frankrigs østlige grænse til Tyskland og Schweiz i Rhindalen mellem bjergkæderne [Vogeserne](#) og [Schwarzwald](#).

Regionens hovedstad og største by er Strasbourg. Alsace var med sine 8280 km² den mindste region i den europæiske del af Frankrig.

Alsace er opdelt i to departementer: Det nordlige departement [Bas-Rhin](#) med Strasbourg som hovedby og den sydlige departement [Haut-Rhin](#) med Colmar som hovedby.

Alsace har i århundreder været et stridspunkt mellem Frankrig og Tyskland. Størstedelen af Alsace blev sammen med dele af [Lorraine](#) annekteret af det Tyske Kejserrige i 1871 efter Frankrigs nederlag i den fransk-preussiske krig.

[Alsace-Lorraine](#) forblev tysk, indtil området igen kom under fransk herredømme i 1919 efter 1. verdenskrig.

Oprindelsen til navnet Alsace er stærkt omdiskuteret, men i det store og hele er der tre overordnede accepterede teorier

- Navnet stammer fra det tyske *Ali* (Andet) og *saz* (grundlagt, etableret): Hvilket skulle være Alemannernes benævnelse for dem, der er flyttet over på den anden side af [Rhinen](#). Teorien betragtes som mindre overbevisende.
- Navnet stammer fra det keltiske ord *falaise*, som på dansk betyder klint og som skulle henvise til, at alsacerne har bosat sig ved foden af skrænten (klinten) op mod [Vogeserne](#). Teorien betragtes som meget overbevisende, idet Cæsar og de romerske historikere nævner navnet Alsace.
- Navnet skulle betyde *landet ved Ill*. Denne teori er den, der nyder størst opbakning, selvom lingvistikere afviser den.

Alsace er en [vinproducerende](#) region, med sit eget [AOC](#). Der findes 53 AOC-vine i regionen.

Byer

- Strasbourg
- Colmar
- Mulhouse
- Obernai

- Bergheim
- Guebwiller
- Bollwiller

Ad Strasbourg

Strasbourg (er hovedstad og vigtigste by i [Alsaceprovincen](#) i det nordøstlige [Frankrig](#), tæt på grænsen til Tyskland ([Baden-Württemberg](#)).

Byen var tysk i ældre tid, samt fra den tyske 2. kejsertid 1870-1919 og endelig indlemmet i [Nazi-Tyskland](#) under Anden Verdenskrig [1940-44](#).

Den tyske digter Johann Wolfgang von Goethe tilbragte sine studieår i ungdommen på universitetet i Strassburg, hvilket han har beskrevet i sine erindringer *Digtning og Sandhed*. Strasbourg er en gammel by, som stammer tilbage fra romertiden, hvor den blev grundlagt af kejser Augustus under navnet *Argentoratum*. Endnu den 14. februar 841 huskede man byens oprindelige, latinske navn, selv om man bedre kendte det germanske.

Byens vartegn er den gotiske domkirke fra 1439 i lyserød sandsten, der med sit karakteristiske ene tvillingetårn kan ses fra lang afstand. Det andet tårn blev ikke færdigbygget efter de oprindelige tegninger, selvom det i 1800-tallet var på tale (ligesom man var i færd med at gøre det med Kölner Dom). Hele byens historiske bykerne, der er præget af velholdte bindingsværkshuse i typisk fire etager og idylliske kanaler til Rhinen, er af UNESCO erklæret en del af verdens kulturarv.

Selve byen har i dag et indbyggertal på 272.767, mens stor-Strasbourg har 767.000 indbyggere (1.145.000 indbyggere, hvis man tæller indbyggerne på den tyske side af grænsen med).

Europaparlamentet holder til i byen en uge om måneden (og ellers i Bruxelles). Derudover huser Strasbourg også Europarådet, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og den franske forvaltningsskole ENA.

Ad Colmar

Colmar er den administrative hovedby i departementet Haut-Rhin i Frankrig. Mens Alsace fra 1871 til 1918 var en del af det tyske kejserrige, hed byen Kolmar.

Colmar blev tilknyttet Frankrig i 1697.

Byen ligger på [Vinruten i Alsace](#).

Den franske billedhugger Frédéric Auguste Bartholdi (1834 – 1904) blev født i Colmar. Bartholdi huskes især for skabelsen af Frihedsgudinden. I Colmar er der rejst en kopi i halv størrelse af Frihedsgudinden for at ære ham.

Beliggende blandt vinmarker, dens traditionelle huse, kanaler, blomsterudstillinger, fantastiske køkken, berømte vine og charmerende indkvartering gør Colmar til et fremragende mikrokosmos af Alsace - fremvisning af sin livsstil, hygge og gæstfrihed - nøglefunktionerne i sin unikke, ekstraordinære velkomst.

Hovedstaden i de alsaciske vine, der ligger nær Tyskland og Schweiz mellem Vogeserne og Rhinen, Strasbourg og Mulhouse, giver besøgende et spændende glimt af 1000 års europæisk historie.

Desuden bevarer Colmar med sine 67.000 indbyggere en 'landby' atmosfære, der bidrager så meget til sin charme. Vidunderligt bevaret fra tidens tand, er dets homogene historiske centrum klassificeret som et 'beskyttet område' og har nydt godt af omhyggelig restaurering og løbende forbedringer i mere end 20 år.

Hver sæson tilbyder det et rigt varieret udvalg af kulturelle, sportslige, natur, afslapning og kulinariske fornøjelser.

Du vil let blive fristet af denne fortryllende "landby".

Colmar vil også glæde dig over kvaliteten af sine butikker og butikker, der giver dig mulighed for at bringe en lille del af Alsace tilbage med dig i din bagage!

I hver gade i det historiske centrum finder du butikker på butikker, der tilbyder "made in Alsace" produkter: mad, bord accenter, tekstiler, déco, tilbehør, bløde møbler ...

Colmars bemærkelsesværdige købmandshjem er berømt for sine bindingsværkshuse og undlader heller ikke at imponere.

Berømt blandt dem er Adolf-huset, det ældste i Colmar, og Pfister-huset fra det 16. århundrede med sin udsmykkede engleformede oriel, rigt malede vægmalerier og lange trægalleri. Og gå ikke glip af det majestætiske House of Heads bygget i det 17. århundrede i tysk renæssancestil, dekoreret med 111 masker og en storslået 3-etagers oriel. Alle bidrager til Colmars unikke karakter.

Tag en tur gennem Colmars store gågade, en opført "beskyttet sektor", og nyd den rige perfekt bevarede religiøse og sekulære arv, der tager dig fra middelalderen til det 18. århundrede.

Fra "Lille Venedig", som er blevet "must" mødested for fotografer verden over, til Tanners-distriktet, der kan genkendes af sine store hvide fronthuse. Gå ikke glip af den majestætiske "Collégiale" St Martin's Church med sine forbløffende gotiske arkitektoniske detaljer og farver.

1100 computerdrevne lyskilder, der bruger fiberoptisk kabelnet, er dygtigt fordelt over hele byen og giver således mulighed for et originalt lysshow hele året, som varierer i intensitet og farve.

Som en magisk pensel tegner den byen om, anvender friske konturer og nye relieffer, der forbedrer tusind og en arkitektonisk detalje.

Byen er oplyst fra mørkets frembrud på fredage og lørdage hele året, og hver aften under store begivenheder, der markerer livet i Colmar, f.eks. den internationale festival, regionale Alsace vinmesse og jul i Colmar.

Som porten til Schweiz og Tyskland er Colmar Wine Country hovedstaden i Alsace Wines og et unikt turistmål i hjertet af Alsace vindyrkningsregion. Med meget kontrasterende terræn, fra sletter til skråninger og bjerge, kan det prale af 37 vinproducerende samfund og 30 Grands Crus.

Colmar vil charme dig med sine lokale delikatesser som surkål, flammenkuchen / tartes flambées, munster, kugelhopf og andre gourmetspecialiteter i traditionelle restauranter kaldet Winstubs.

Gå ikke glip af chancen for at glæde dine smagsløg i en af vores Michelin-stjernede restauranter og stop ind i en af vores uafhængige vinavlere i byens centrum eller en af regionens mange vinavlere, der åbner deres døre for at dele deres passion for vinstokke og vin.

Ad Mulhouse

Mulhouse er en by og en kommune i regionen Grand Est i det østlige Frankrig, tæt på grænserne til Schweiz og Tyskland.

Mulhouse er hovedbyen i et arrondissement i departementet Haut-Rhin, som den er under-præfektur for, men skønt den er langt den folkerigeste by i Haut-Rhin med mere end 230.000 indbyggere i storbyområdet, er nabobyen Colmar departementets hovedby (præfektur).

Indbyggerne i Mulhouse hedder på fransk *Mulhousiens/Mulhousiennes*.

Med nabobyerne Freiburg im Breisgau, Basel, Belfort, Montbéliard og Colmar ligger Mulhouse i centrum af et område med mere end to millioner indbyggere.

Floderne [Doller](#) og [Rhin](#)-bifloden [Ill](#) løber gennem byen.

På sit område har Mulhouse et ret atypisk sted og var uafhængigt indtil 1798. Det ligger tæt på de schweiziske kantonen, og har bygget sin identitet på denne forskel.

Det er industrien, der også definerer sit landskab. De store familier af virksomhedsledere, især i tekstilindustrien, har efterladt et stærkt aftryk her.

Fra fødslen af den zoologiske og botaniske park til de fantastiske palæer i Reberg, fra de tidligere konverterede industriområder (støberiet, DMC / Motoco) til arbejderklassekvartererne i Cité, hævder Mulhouse sin industrielle fortid højt og tydeligt. Endnu bedre - Mulhouse har hentet styrke fra det og en specificitet, der gør det unikt.

I dag kommer besøgende fra hele verden for at besøge sine **ekstraordinære tekniske museer**, for at opdage den fantastiske zoologiske have, og for at beundre storslåede arkitektoniske præstationer, hvad enten det er fra det 17. århundrede eller moderne.

Når du ankommer til Mulhouse, finder du få bindingsværk eller pelargonier. På den anden side vil du blive erobret af dens dynamik, dens projekter, dens enestående skønhed.

Uanset hvad dit udgangspunkt er, vil du se det: Tour de l'Europe, byens ikoniske bygning, er arkitekten François Spoerrys værk.

Gå ikke glip af Tour du Bollwerk, opført i 1390, og en af de ældste rester af byens befæstninger.

Sæt kurs mod rue du Sauvage, byens kommercielle fodgængerarterie, og gå derefter gennem gyderne, der fører ud fra Place de la Réunion. Rue Henriette og Rue des Boulangers er maleriske og gennemsyret af historie.

Gå herefter til rue des Franciscains, som i det 19. århundrede plejede at være gaden for tekstilfabrikkerne. Gå derefter op ad rue du Raisin og rue de l'Arsenal for at dykke ned i mulhousernes bankende hjerte og sociale liv.

Derefter opdager du den charmerende Chapelle Saint-Jean, opført i det 13. århundrede, som undertiden er vært for intime koncerter.

Aldrig har et torv levet op til sit navn så godt. Place de la Réunion koncentrerer både interessecentre og must-see steder.

Mulhouse beboere samles der for at få en drink på terrassen om sommeren, på julemarkedet om vinteren, for at nyde de mange arrangementer, og deres børn benytter lejligheden til at ride karruselhestene.

Renæssance palæer som Maison Mieg, et borgerligt palæ med malede vægge bygget i 1418, og det tidligere Hôtel de Ville med sin rigt ornamenterede lyserøde facade, der huser det historiske museum er et besøg værd.

Fra byens centrum til togstationen tager 10 minutters gang dig til Square de la Bourse og Société Industrielle-bygningen i Mulhouse, der stammer fra begyndelsen af det 19. århundrede.

Derefter kan du gå til Fonderie. Dette tidligere industriområde gennemgår en dejlig ombygning og det huser et universitet og et samtidskunstcenter.

Er du fan af industriel arv? Tag en afstikker til den tidligere DMC-fabrik, scenen for mange arrangementer og kunstnerstudier, der ligger i et typisk arbejderklassekvarter.

I nærheden af markedet huser Cité Manifeste bygninger forestillet af de største arkitekter med koderne fra den originale Cité ouvrière: Jean Nouvel, Shigeru Ban, Lacaton & Vassal ...

Det er på Mulhouse markedet, det største i nordøstlige Frankrig, at byens hjerte slår hver tirsdag, torsdag og lørdag. Mere en et besøg må du ikke gå glip af, da markedet er er unik opleveres, der skal leves med alle dine sanser på vagt.

Mulhouse-markedet er to forskellige og komplementære universer, der som nævnt bosætter sig tre gange om ugen på Quai de la Cloche.

På den ene side er der tekstil og basar med et kongeriget af spraglede stoffer, tasker i alle former, makeup, tallerkener m.v.

På den anden side mad og havebrug. Frugt og grøntsager, kød og fisk, vin og ost, blomster og krydderier, specialiteter fra Alsace, Italien og resten af verden, lækkerier, der skal nydes uden at tælle.

I hallen eller udenfor er det godt at slentre rundt mellem tribunerne.

To stier er tilgængelige for at opdage Mulhouses historie, mens du går gennem centrum: Old Mulhouse-stien og stien fra det 19. århundrede.

- Gamle Mulhouse Pathway [6MB](#)
- Vejen fra det 19. århundrede [6MB](#)

Ad Obernai

Obernai er en by og en kommune i departementet [Bas-Rhin](#) i den franske region [Alsace](#).

Obernai er en af byerne på [Vinruten i Alsace](#).

Ved krydset mellem de tre store regioner i Alsace ligger vinmarkerne med vinruten, Vogeserne og den store landlige slette, der starter lige ved byportene, vises og spreder den stolte by Obernai.

Obernai ligger 25 km sydvest for Strasbourg, hvor den lille dal ved Ehn-floden åbner ud, og plejede at bære navnet "Ehenheim" netop på grund af Ehn-floden.

Obernai er så attraktiv, at det er den mest besøgte by i Bas-Rhin efter Europas hovedstad.

Obernai, fødestedet for St. Odile, er en kondenseret version af Alsace. Byen vil leve op til den besøgendes forventninger, uanset om man er gourmet, sportsmand, historieelsker eller bare en almindelig turist. Her er det en tradition at byde folk velkommen, og smilene kommer fra hjertet..

Obernai er en kommune i departementet Bas-Rhin i regionen Grand Est i det nordøstlige Frankrike.

Byen er kendt for sin historiske arkitektur, vinmarker og gastronomi.

Ifølge [Wikipedia](#) er Obernai den mest besøgte by i Bas-Rhin efter Strasbourg. Byen har en række turistattraktioner, herunder kirker, museer og vingårde.

Derudover er der også mange festivaler og arrangementer, der afholdes året rundt, såsom julemarkedet og vinfestivalen.

Obernai er en af de sjældne **Alsace-byer**, der har bevaret sin traditionelle karakter og charme med sine middelalderlige forsvarsværker, sine befæstede tårne, sine bindingsværkshuse og sine smalle baner.

Som en middelalderlig fristad og derefter en kejserlig by i Décapole-alliancen samt den legendariske fødeby St. Odile, skytshelgen for Alsace, er Obernai indbegrebet af Alsaces rige arv. Uanset om du kommer for fine restauranter, sport eller historie, eller bare for et besøg, vil Obernai ikke skuffe.

Obernai forhandlede det økonomiske vendepunkt i 1950'erne uden at opgive sin rige fortid og sin rolle som turistmål ved at skabe betingelser, der tilskyndede nye industrier til at etablere baser her.

Obernais blomstrende lokale økonomi, især takket være tilstedeværelsen af en række store virksomheder (bl.a. Kronenbourg, Hager, Triumph, SUPRA, Stoeffler, ebm-papst, Gripple og CMO) og mange små og mellemstore virksomheder og industrier, gør området til et af de vigtigste i Bas-Rhin-regionen med næsten 8.700 arbejdspladser. Disse misundelsesværdige tal afspejler dynamikken i Obernais lokale virksomheder.

Dens historiske centrum er fuld af arkitektoniske skatte, herunder Tour de la Chapelle, den gamle majsbørs, den neo-gotiske Saint-Pierre-Saint-Paul kirke og resterne af dens middelalderlige volde. De smalle, maleriske gader er foret med smukke bindingsværkshuse og charmerende caféer.

Obernais monumenter vidner om en rig fortid. Obernai blev en by omkring 1240 og blev derefter en kejserlig by i 1280. Byen blomstrede på det tidspunkt.

For at beskytte sig mod begærligheden hos sine magtfulde naboer (herunder biskoppen af Strasbourg) sluttede den velstående by sig til Décapolis i 1354, en alliance af ti kejserlige byer i Alsace.

Det var den sjette største by i alliancen med hensyn til magt eller rigdom.

Naturelskere vil glæde sig over det omkringliggende landskab, herunder frugtplantager, dale og skove. Vandrere og cyklister kan vælge mellem mange stier og ruter.

Obernai er en ideel destination for naturelskere, historieentusiaster og gourmeter.

For panoramaudsigt over den gamle bydel i Obernai, Vogeserne og Alsace-sletten, klatrer Rue de la Paix til toppen af Nordberg, hvor et stort hvidt kors står til minde om *Malgrés-Nous* (fransk for 'mod vores vilje').

Mindesmærket er dedikeret til de 272 mænd i regionen Obernai, der blev tvunget til at tjene i den tyske Wehrmacht eller i Waffen-SS under Anden Verdenskrig.

Monumentet er kendt som "Mémorial de l'ADEF" (Association des Évadés et Incorporés de Force), foreningen af desertører og tvangshvervede mænd.

Længere væk, gå eller kør tilbage til byen gennem vinmarkerne ved et sted kendt som "Les Cerisiers" for at beundre en fin udsigt over Alsace-sletten, Schwarzwald (Tyskland) og katedralen i Strasbourg. Udsigten er bedst om eftermiddagen og aftenen, når det ikke er baggrundsbelysning.

Obernai strækker sig ved foden af Mount St. Odile (760 m), et berømt og symbolsk bjerg i Alsace, som er toppet af Hohenburg Abbey indviet til Saint Odile. Udsigten fra toppen byder på et fantastisk panorama over Alsace-sletten så langt som Strasbourg.

Denne strækning af Alsace-vinruten krydser charmerende små byer og landsbyer:

- Molsheim med sin Metzsig, et renæssancebyhus bygget i det 16. århundrede,
- Barr og dens fine rådhus (1640) prydet med en smuk loggia og en udskåret balkon.
- Andlau, en blomsterdækket landsby mellem skråningerne af Vogeserne og Alsace-sletten. Andlau er kendt for sine vinmarker og sine to ødelagte slotte: Spesbourg og Haut-Andlau.
- Dambach-la-Ville med sin postkort-perfekte udsigt bestående af volde, kirkespir, porte og farverige og blomstrede bindingsværkshuse.

Ad Bergheim

Bergheim er en by i det franske departement Haut-Rhin i Alsace. Bergheim har ca. 1.900 indbyggere (2006) og er en af byerne på [Vinruten i Alsace](#).

Byen har i vid udstrækning bevaret sit udtryk fra middelalderen med en stort set intakt bymur med tårne. Rundt om byen ligger vinmarkerne tæt.

Oplev Bergheim, valgt til franskmændenes yndlingslandsby i 2022!

Byen inviterer dig til en bucolic tur gennem sine storslåede baner af en uforlignelig charme.

Dens 2 km lange volde fra det XIVth århundrede, foret med majestætiske tårne, vil imponere dig ved deres ekstraordinære bevarelse. Forbedret af blomster om sommeren giver bindingsværkshusene landsbyen en unik romantisk atmosfære.

Bergheim tilbyder naturelskere meget flot middelalderlige haver beliggende i hjertet af byen. Vandrere kan gå langs dens forskellige stier uanset om de er i vinmarkerne, i skoven eller på Grasberg-bakken (klassificeret Natura 2000), vil de gøre alle glade.

Hvis du er Alsace vinelskere, vil Bergheim tilfredsstille dit ønske om at opdage, da byen er hovedstaden i Gewurztraminer. Dens «grands crus» strækker sig ud på bakkerne i «Altenberg» og «Kanzlerberg» vil tilfredsstille de mest krævende ganer.

Endelig kan endnu en skat blandt andre opdages under udstillinger i synagogen, inden man forlader Bergheim. En mosaik, der går tilbage til den gallo-romerske æra.

På trods af sammenhængen med energibegrænsning opretholdes belysningen fra 1. søndag i advent til midten af januar, men begrænset i intra- og ekstra-muros.

Dekorationer af geranium og stedmoderblomster så voluminøse, at man bliver i tvivl om husfacaderne kan bære dem, hænger overalt i gadebilledet. Brostensgader flankeret af skæve bindingsværkshuse i alverdens farver kroger sig rundt mellem pladser og fontæner.

De gamle byporte og den næsten intakte bymur og -tårne fra 1400-tallet, et sjældent syn i gamle Alsace, & indrammer det gamle centrum med små vinstuer og restauranter med områdets specialiteter.

Der hersker en gammel verdslig idyl i Bergheim, denne lille perle af en middelalderby, der ligger midt på [vinruten i Alsace](#) godt 20 minutter fra [Colmar](#). Vinmarkerne slynger sig også tæt omkring byen, så her er der rig mulighed for at smage på egens gode dråber.

Bergheim er nok en lille by, men den er rig på historier. Den gamle have Jardin d'Annette, hvor der i middelalderen blev groet medicinske planter er en smuk spadseretur ind i fortiden. Maison des Sorcières, eller Heksehuset, hvor beretninger om de godt 40 kvinder, der blev dømt som hekse og brændt på bålet i Bergheim i 1500 og 1600-tallet, er et mere dystert om end fascinerende kig ind i den mørke middelalder.

Ad Guebwiller

Guebwiller er en kommune i departementet Haut-Rhin i Grand Est, i øjeblikket i det nordøstlige Frankrig. Det var et underpræfektur i afdelingen indtil 2015. ¹

Det ligger 20 km (12 mi) nordvest for Mulhouse ved foden af Vogeserne. [Ballon de Guebwiller](#), det højeste punkt i Vogeserne, ligger 8 km (5,0 mi) vest for byen.

I 2018 havde Guebwiller en befolkning på 11.022, og dens byområde havde en befolkning på 28.662.

Guebweiler, som Gebweiler, nævnes allerede i 774. Det tilhørte det religiøse fundament Murbach, og i 1759 valgte abbederne det til deres bopæl. I 1789, ved udbruddet af den franske revolution, blev klosterbygningerne lagt i ruiner, og selvom arkiverne blev reddet og flyttet til Colmar, gik biblioteket til grunde.

Byen ligger på Alsace-vinruten i en højde af 300 meter ved foden af Grand Ballon, der tidligere blev kaldt "Ballon de Guebwiller", den højeste top i Vogeserne (1424m).

Mærket "Land for kunst og historie" og klassificeret som en turistkommune, byen Guebwiller (Gawiller i Alsace) er animeret af en dynamik af fremme af arkitektur og arv.

Denne tidligere hovedstad i besiddelserne i Murbach Abbey blev etableret i hjertet af Florival Valley. Tilnavnet "byen med tre kirker" er Guebwiller hjemsted for monumenter, der viser en række arkitektoniske stilarter, bl.a. den romanske kirke Saint Léger, det tidligere kloster for dominikanerne (gotisk, i øjeblikket et kulturelt mødecenter).

Blandt de personligheder, der har præget byens historie, gav Theodore Deck, mester i keramisk kunst i det 19. århundrede, sit navn til kunst- og lokalhistorisk museum Theodore Deck and Museum.

Domineret af en bemærkelsesværdig terrasseret vingård er Guebwiller den eneste by i Alsace, der producerer 4 Alsace Grand Cru AOC'er, nemlig Grand Cru Kessler, Grand Cru Kitterlé, Grand Cru Saering, Grand Cru og Spiegel.

Byen Guebwiller er ideelt beliggende nær Colmar (28 km) og Mulhouse (22 km) og den europæiske hovedstad Strasbourg (100 km) samt i Rhinen grænseoverskridende område tæt på Basel i Schweiz (54 km) og Freiburg i Tyskland (77 km). Det ideelle sted at nyde fordelene ved Alsace, hvad enten det er om sommeren eller i slutningen af året til julemarkederne.

Ad Bollwiller

Bollwiller er en kommune i departementet Haut-Rhin i Grand Est i det nordøstlige Frankrig.

Det er en del af Mulhouse Alsace Agglomération, det tværkommunale lokale forvaltningsorgan for Mulhouse-byområdet.

Château de Bollwiller blev et *Monument historique* i 2007.

Den første omtale af BOLLWILLER i historien: Det går tilbage til 728 under navnet "Baltowiller" og findes i et donationscharter for klosteret MURBACH. I andre dokumenter fra 786 noterer vi navnet "Ballonevillare".

I 817 fortæller et manuskript os, at klosteret EBERMÜNSTER nær Sélestat også var ejer af jord i "Bollewilre".

I det tolvte århundrede bosatte en ædel familie sig i "slottet". Lokaliteten blev centrum for et herredømme, der omfattede Feldkirch, Pulversheim, Réguisheim og en del af Ungersheim. Under impuls fra Nicolas De BOLLWILLER og hans søn Rodolphe nåede herredømmet sit højdepunkt omkring det syttende århundrede.

Det gik derefter i hænderne på FUGGER'erne, men blev givet af Louis XIV til De ROSEN-familien i taknemmelighed for de ydede tjenester.

Seigneury blev afskaffet under revolutionen i 1789.

Rodolphe-brønden (eller Rodolphe-flisen) er en af de vigtigste miner, der tilhører kaliumminerne i Alsace, der ligger i kommunerne Ungersheim og Pulversheim i den franske region Grand Est.

Det minede kaliumchlorid mellem 1913 og 1976 og er 711 meter dybt.

Efter lukningen af minen forblev stedet nedlagt i ti år. I 1987 blev stedet erhvervet af Écomusée og Haut-Rhin General Council.

I 1994 blev foreningen "Groupe Rodolphe" oprettet for at bevare dette sted gennemsyret af historie og for at begynde renoveringsarbejde. I begyndelsen af det enogtyvende århundrede er alle bygninger i en acceptabel bevaringstilstand, hvoraf nogle er blevet restaureret eller restaureret.